

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 19 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก ไม่ว่าเราจะพร้อมหรือไม่ก็ตาม พระเยซูเจ้าจะเสด็จกลับมาหาเราอีกครั้งหนึ่งอย่างแน่นอน หลายคนคงจำคำพูดของทูตสวรรค์ที่บอกบรรดาศิษย์ซึ่งกำลังจ้องมองท้องฟ้าขณะที่พระเยซูเจ้าทรงจากพวกเขาไปว่า **“ชาวกาลิลีเอ๋ย ท่านทั้งหลายยืนแน่นมองท้องฟ้าอยู่ทำไม พระเยซูเจ้าพระองค์นี้ที่ทรงเสด็จขึ้นสู่สวรรค์จะเสด็จกลับมาเช่นเดียวกับที่ท่านทั้งหลายเห็นพระองค์ทรงจากไปสู่สวรรค์”** (กจ 1:11) ในฐานะศิษย์ของพระเยซูเจ้าเราแต่ละคนต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อการเสด็จกลับมาของพระองค์ซึ่งไม่มีใครรู้วันและเวลาที่แน่นอน แล้วเราจะเตรียมตัวอย่างไร?

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงใช้อุปมาเกี่ยวกับผู้รับใช้สองเรื่องเพื่อนำเสนอวิธีที่เราควรใช้เพื่อเตรียมรับการเสด็จกลับมาของพระองค์ พระองค์ทรงเริ่มด้วยการชี้ให้เห็นว่าเราต้องเป็นเหมือน **“ผู้รับใช้ที่กำลังคอยนายกลับจากงานสมรส”** (ลก 12:36) นั่นคือ เราต้อง **“ตื่นเฝ้า”** (ลก 12:37) และเตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลา เพราะเราไม่รู้ว่าพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้านายหรือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะกลับมาเวลาใด พระองค์อาจกลับมา **“เวลาสองยามหรือสามยาม”** (ลก 12:38) หรือเมื่อใดก็ได้ เมื่อพระองค์ทรงมาถึงและเคาะประตู เราต้องพร้อมที่จะเปิดประตูรับพระองค์ทันที อันที่จริง พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาในชีวิตของเราทุกวันผ่านทางเหตุการณ์ต่างๆ และผู้คนที่เราพบปะ แต่ช่วงเวลาที่เรากลับจากโลกนี้ไปจะเป็นการเสด็จเข้ามาครั้งสุดท้ายในชีวิตของเรา ดังนั้น เราต้องเฝ้าสังเกตพระองค์และเตรียมพร้อมที่จะพบพระองค์ทุกวัน ไม่ว่าพระองค์จะเสด็จมาในรูปแบบใดหรือเมื่อใดก็ตาม บางทีพระองค์อาจเสด็จมาในรูปแบบและช่วงเวลาที่เราไม่คาดคิดก็ได้ นี่แหละคือวิธีที่ดีที่สุดในการเตรียมพร้อมที่จะพบพระองค์เมื่อวันสุดท้ายของเราบนโลกนี้มาถึง

นอกจากการตื่นตัวและเตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลาแล้ว เราต้องซื่อสัตย์ต่อพันธกิจที่พระเยซูเจ้าทรงมอบหมายให้เราแต่ละคนทำด้วย เพื่อช่วยเราให้เข้าใจเรื่องนี้พระเยซูเจ้าทรงยกตัวอย่างท่าทีของผู้รับใช้สองคนซึ่งแตกต่างกันขณะที่นายของพวกเขาไม่อยู่บ้าน ผู้รับใช้ที่ฉลาดทำหน้าที่ของตนอย่างซื่อสัตย์และสม่ำเสมอ เขาทำงานไม่ใช่เพื่อเอาใจนาย แต่เพราะเป็นสิ่งที่เขาควรทำ ดังนั้น ไม่ว่านายจะกลับมาเวลาใดก็จะพบว่าเขากำลังทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความขยันหมั่นเพียร ส่วนผู้รับใช้ที่โง่เขลาไม่ยอมทำอะไร นอกจากปล่อยตัวไปวันๆ และใช้อำนาจตามอำเภอใจโดยคิดว่านายของตน **“จะมาช้า”** (ลก 12:45) แต่ความจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพราะ **“นายของผู้รับใช้คนนั้นจะกลับมาในวันที่เขามีได้คาดหมาย ในเวลาที่เขาไม่รู้”** (ลก 12:46) ผลที่ตามมาคือ ผู้รับใช้ที่ฉลาดจะได้รับการเลื่อนขั้น **“นายจะแต่งตั้งเขาให้ดูแลทรัพย์สินทั้งหมดของตน”** (ลก 12:44) ส่วนผู้รับใช้ที่โง่เขลา **“นายจะแยกเขาออกไปอยู่ร่วมกับพวกคนที่ไม่ซื่อสัตย์”** (ลก 12:46)

คงเป็นเรื่องน่าเศร้าถ้าเราต้องถูกแยกออกจากพระเยซูเจ้าในวันสุดท้ายเพียงเพราะเราไม่ได้เตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาที่ไม่คาดฝันของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้อง **“คาดสะเอวและจุดตะเกียงเตรียมพร้อมไว้”** (ลก 12:35) เสมอ คำว่า **“คาดสะเอว”** ไม่ได้หมายความว่าเอาผ้าหรือเข็มขัดมาคาดเสื้อผ้าอื่นที่สวมอยู่เป็นการเพิ่มเติม แต่หมายถึงการถลกเสื้อยาวที่สวมอยู่ให้สั้นเข้าและรัดเข็มขัดให้แน่นเพื่อจะทำงานได้อย่างสะดวกขึ้น ในสมัยของพระเยซูเจ้าทหารและนักกีฬาจะคาดสะเอวเพื่อต่อสู้หรือแข่งขันได้อย่างสะดวก พระเยซูเจ้าทรงใช้คำนี้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกเราว่าในฐานะศิษย์ของพระองค์เราต้องพร้อมเสมอสำหรับการต่อสู้ฝ่ายจิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการต่อสู้กับความพึงพอใจและความปรารถนาตามธรรมชาติมนุษย์ ความเย้ายวนและน่าดึงดูดใจของโลกนี้ และการประจัญล่อลวงของปีศาจ นักบุญเปาโลได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้อย่างน่าประทับใจว่า **“จงยืนหยัดมั่นคง จงคาดสะเอวด้วยความจริง จงสวมความชอบธรรมเป็นเสื้อเกราะ”** (อฟ 6:14)

ตะเกียงที่ถูกจุดยอมให้แสงสว่างแก่บริเวณรอบๆ นั้น ดังนั้น เมื่อพระเยซูเจ้าทรงบอกให้เรา **“จุดตะเกียงเตรียมพร้อมไว้”** พระองค์ทรงปรารถนาให้เรา มีแสงสว่างนำทางชีวิต เราไม่สามารถเดินไปในที่มืดมิดได้ ถ้าเราไม่มีแสงสว่างเป็นเครื่องนำทาง ความเชื่อเป็นแสงสว่างดวงหนึ่งที่สามารถส่องสว่างในโลกที่มีมดมนอันเนื่องมาจากบาปได้ พระสันตะปาปาฟรังซิสได้ทรงพูดถึงความสำคัญของความเชื่อในสมณะลิขิต **“แสงสว่างแห่งความเชื่อ”** (Lumen Fidei) ว่า **“มีความจำเป็นอย่างเร่งด่วน...ที่จะมองดูอีกครั้งหนึ่งว่าความเชื่อเป็นแสงสว่างอย่างหนึ่ง เหตุว่าถ้าเปลวไฟแห่งความเชื่อดับลง แสงสว่างอื่นๆ ทั้งปวงจะเริ่มริบหรือลงด้วย แสงสว่างแห่งความเชื่อเป็นแสงสว่างที่พิเศษ เนื่องจากแสงสว่างนี้สามารถส่องสว่างชีวิตของมนุษย์ในทุกแง่มุม”** พระองค์ยังทรงเสริมต่อไปอีกว่ายุคปัจจุบันเป็น **“ช่วงเวลาที่มีมนุษย์ต้องการแสงสว่างนี้เป็นพิเศษ”** (Lumen Fidei 4)

พี่น้องที่รัก การเตรียมพร้อมเป็นวิธีป้องกันตัวที่ดีที่สุด ผู้รู้ท่านหนึ่งบอกว่า **“ยามที่เราประสบความสำเร็จ เราต้องเตรียมพร้อมที่จะเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุดในชีวิตที่อาจเกิดขึ้นได้”** มหาเศรษฐีอาจกลายเป็นยากจนเพียงชั่วข้ามคืนก็ได้ใครจะไปรู้ ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ซึ่งทำลายล้างสิ่งก่อสร้างและค่าชีวิตของมนุษย์เป็นจำนวนมากน่าจะเป็นเครื่องหมายแห่งกาลเวลาที่เตือนเราแต่ละคนให้เตรียมพร้อมอยู่เสมอ เมื่อเวลานั้นมาถึงเรา เรื่องหนักอาจจะกลายเป็นเรื่องเบา ในทำนองเดียวกันเพื่อวันที่เราพบกับพระเยซูเจ้าจะเป็นวันแห่งชัยชนะ เราต้องเตรียมพร้อมอยู่เสมอด้วยการดูแลเอาใจใส่ชีวิตฝ่ายจิตของเราอย่างดี หมั่นพิจารณาโมธรรมและรับศีลออกบาปบ่อยๆ ยิ่งกว่านั้น เราต้องพยายามทำให้ความเชื่อที่เราได้รับในศีลล้างบาปเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ด้วยพระวาจาของพระเจ้าและศีลมหาสนิท ศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความรัก ซึ่งเป็นอาหารหล่อเลี้ยงวิญญาณของเรา ถ้าเป็นเช่นนี้เมืองสวรรค์คงไม่ไกลเกินฝันสำหรับเรา เมื่อวันของเรามมาถึง **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**